

interesom - a danas se posebno djevojke dovode do pseudomoralnosti neprijateljstva prema svom tijelu i onda im se priča o "seksualnom samo- odlučnost". Možda nije tako brutalan kao postupak prije 2000 godina, **ali mizogini stav je i danas isti**: jer kada se govori o "seksualnom samoodređenju" i kada je u isto vrijeme svaka samouvjerenja i bezopasna alternativa zabranjena ili barem prikazano kao nešto loše, onda se uopće ne radi o slobodi izbora, a time i stvarnom "seksualnom samoodređenju": jer se tada djevojke tjeraju u "sve" kako to "jedan" želi, a ne prema svom stvarnom ja -interes!

Riječi u plavim slovima su veze koje se mogu kliknuti na početnoj stranici web stranice:

www.michael-preuschoff.de

1. Najrazumnija je možda [kratka verzija](#), u kojoj se pravi Isus prvo rekonstruira iz knjiga koje **- ponekad nešto drugo!** - izrazito su antireligiozni. U Prilogu 2, zatim provedba u praksi: Vidjela sam kako su oduševljene djevojke, koje su ostavile vrlo emancipiran dojam, bile oduševljene - zaista sjajnih očiju - kada sam im rekao o čemu ovdje govorim o optimalnoj stvarnoj emancipaciji.

2. Cjelokupni koncept može se pronaći u brošuri [ISUSIDEOLOGIJA](#).

3. [Pad od milosti kao zlostavljanja seksualnosti](#) - prevladavanje ideologije izvornog grijeha. **I ovdje: nešto drugačije!**

4. [Prijevodi na druge jezike i više](#)

5. [Forum](#) – prvo dopisivanje s "tradicionalnim svećenikom", a zatim s majkom koja brine za svoju kćer koja raste i svojim stalnim "hvatanjem" uvelike je pridonijela

alternativnom konceptu (seksualnog) moralnog odgoja.

6. **Čudna nesklad**: Iznova i iznova susrećem djevojke (a i dječake) koje su očito oduševljene konceptom, ali se s njim susreću kod odraslih (bez obzira na to jesu li crkvene ili anticrkvene, bile religiozne ili antireligijske, osim za većinu roditelja). Stavio sam to na beton, oni očito jednostavno ne žele "tako nešto" mladima. Seksualni moral kojemu sam posvećen zapravo točno odgovara učenju crkve - i razumu!

7. **A što koncept vjere prema stvarnom Isusu ima veze s mirom?**

Jako puno!

I ukratko o meni: diplomirani sam teolog (katolik) i vjeroučitelj u strukovnoj školi i. R. Web stranica je, da tako kažem, nastavak mog vjeronauka, jer su nažalost vrlo važne informacije, a time i spoznaje koje bi presudno unaprijedile nastavu, stigle tek nakon što sam napustio aktivnu službu. To što prenosim nastale rezultate još uvijek je, da tako kažem, dio mog učenja! Veselim se i kontaktima: hpreuschoff@gmx.de!

Moj je cilj iskoristiti svoje teološko znanje i svoje iskustvo kao učitelja kako bih informirao ljude da je moguć i potpuno drugačiji pogled na našu vjeru, koji također proizlazi iz teoloških istraživanja. Želim da, dragi čitatelju ove sklopive oštrice, poželiš razgovarati sa svojim zajednicama i naravno kao polaznik svog vjeronauka!

Michael Preuschoff

NA PREVLAČENJE "TEOLOGIJ NOJA" - KA TEOLOGIJ NAKON PRAVOG ISUSA!

Kad bolje pogledamo, naša je religija genijalna ili čak sofisticirana "religija plagijata"

- jednostavno postoji previše paralela s drevnim religijama od istočne Azije i Egipta do Atene i Rima da bi i sama bila tako tipična kasnoantička (misterijska) religija :

Djevičansko rođenje, bijeg u Egipat, sinovstvo s Bogom, funkcija otkupitelja, čuda, raspeće bogova, uskrsnuće mrtvih i uskrsnuće, uzašašće, priče o tri kralja, ideologija žrtvene smrti, proslava Večere Gospodnje s kruhom i vinom (kasnije je dodana gradnja Trojstva i štovanje Majke Božje) – sve su to tipične priče iz starih

poganskih religija! Kakve slučajnosti da su se sve ove čudesne do čudne priče dogodile i Isusu ili da pripadaju kršćanskom učenju. Prema svim pravilima računa vjerojatnosti, nema toliko slučajnosti! Ovdje je očito sasvim svjesno konstruirana nova "univerzalna religija" s umjetnom figurom na vrhu – barem u početku i od bilo koga i iz bilo kojeg razloga. Osim raspeća, jer za to postoje dobri argumenti, ono nema nikakve veze ili barem nema puno veze sa pravim Isusom."

Evo jedne posebne slike stare priče kako bog stvara djecu Božju sa zemaljskim djetetom (nažalost ne mogu pronaći slikarevo ime):

Leda i labud, primjer mita iz antike, koji je - naravno u izmijenjenom obliku - prokrijumčaren u našu kršćansku vjeru: Dakle, ovdje je riječ o priči o tome kako se najviši od grčkih bogova Zeus prerušio u labuda (kao bog je da, svemoćan i može se i preobraziti u takvu pticu) sa zemaljskom ženom otac djece Božje (jer je Zeus došao kao labud, Leda je rodila dva jajeta iz kojih se izlegla kćer Božja i dva sinovi Božji kao blizanci).

Sve je to do sada trebalo doći do naših teologa. Posljednje, ali ne i najmanje važno, znam tezu da se Isusova Posljednja večera najvjerojatnije nikada nije dogodila, na primjer s daljnjeg tečaja u biskupiji Aachen kod profesora s teološkog fakulteta Tehničkog sveučilišta u Aachenu.

Ali sve je to uvelike potisnuto u kršćanskim crkvama. Očito, većina teologa i drugih crkvenih ljudi jednostavno ne želi znati za

plagijat u Novom zavjetu Biblije, pa zabijaju glavu u pijesak kao nojevi i nastavljaju po starom, kao da ih se to ne tiče. Ako to nije krajnje nedostojanstveno i neznanstveno. Jer moglo bi biti drugačije! Naravno, prvo morate stići tamo. dakle ovdje:

Kroz svoje kontakte s demimondom (ali, ne izravnim, samo nekim "iza ugla") naišao sam na potpuno drugačijeg Isusa, koji apsolutno nije umjetna figura i s kojim stvarno ne treba zarivati glavu u pijesak se zalijepio! I doista, priča o grešnici u Evanđelju po Ivanu (8. poglavlje) ne govori o oprost niti o banaliziranju onoga što je žena učinila, već se očito radi o priči o kazni iz miljea prostitucije. Dakle, nije se radilo o tome da je ta žena "zgriješila", nego da se nije ponašala onako kako su njeni "zaštitnici" (ili bolje rečeno makroi) htjeli da se ponaša, te je za to morala biti kažnjena - također kao upozorenje druge žene, za slučaj da su ikada poželjele napraviti pometnju. A ovaj Isus, koji je bio prijatelj s prostitutkama, što je sada prihvaćeno i od strane teologa, očito je prozreo takve veze i vjerojatno je bio uključen u javne optužbe protiv „zlih ljudi“ u ovom slučaju i drugdje („protiv grijeha, protiv licemjera, za pravu ljubav“, koje su kasnije postale pobožne propovijedi), i za to je konačno morao umrijeti.

Naravno, nakon njegove smrti, Isusovi su sljedbenici željeli ostati u njegovom duhu i počeli su to činiti. Ali "loši ljudi" nisu bili besposleni i prokrijumčarili su svoje ljude među Isusove sljedbenike - te su te priče o bogu pripisali Isusu i tako potpuno krivotvorili sjećanje na pravog Isusa. Odatle sve ove "priče o Bogu" u Novom zavjetu!

Slikar Lucas Cranach stariji Ä. očito je vrlo dobro prepoznao kriminalnu pozadinu ili je barem dobro pogodio, barem dok je naslikao sliku "Isus i grešnik" prema istoimenoj priči iz Evanđelja po Ivanu:

Ako dobro protumačim sliku "Isus i grešnik", slikar Lukas Cranach mlađi imao je Ä. (1472.-1553.) imaju isti pogled na priču u Ivanovu evanđelju kao i ja, da je to krimić. Mislim da ne možete jasnije slikati ako smatrate da su potencijalni stoneri kriminalci, barem ne izgledaju kao buržoaski moralizatori. A dva "mudra starija gospodina" straga desno tipični su duhoviti teolozi i filozofi (a vjerojatno i većina novinara), koji uvijek vide samo površinu i ne (žele) znati što se zapravo igra. Na taj način kriminalci mogu nastaviti raditi što i kako žele. Fascinantna slika! Već znam zašto sam ga dao slikati za sebe u Vijetnamu – i to prije svega bez retuša koji je rađen s vremenom.

U to vrijeme žene su ucjenjivane kako ne bi mogle živjeti u skladu sa svojim stvarnim